

[Skatteministeren]

Regeringen har ikke i sin begrundelse for at ønske Folketinget indkaldt i dag lagt hovedvægten på disse mere juridisk betonedede argumenter, men mest på det synspunkt, at det er godt og ordentligt, at forslagene er vedtaget, inden de træder i kraft. Men det forandrer altså ikke, at der rent faktisk var og er nogle elementer i lovforslag nr. L 2, som ville have fået tilbagevirkende kraft, hvis de først var blevet vedtaget i det nye år.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Skatteministeren udtaler sig stadig væk i modstrid med statsministeren, men lad nu det være. Jeg beder bare skatteministeren bekræfte, at der er et stort antal selskaber, som allerede er inde i det skatteår, for hvilket loven får virkning.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jamen det kan jeg bekræfte. Det har såvel statsministeren som jeg svaret på i Folketingets Skatteudvalg.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

*Afstemning***Ændringsforslaget**

forkastedes, idet 65 stemte for, 82 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

*Forhandling***Lykketoft (S):**

I sin replik før beskæftigede skatteministeren sig med det forkastelige i, at jeg skulle have sagt, at der ikke var to ligeværdige partsindlæg i den her sag om, hvad det egentlig var, vi aftalte for 4½ år siden.

Nu er skatteministeren jo i et vist omfang undskyldt, ikke ved at karakterisere det udsagn fra mig som østeuropæisk, eller hvad det nu var, men han er undskyldt på den måde, at han ikke var med i forhandlingerne for 4½ år siden. Derfor kan han måske leve i en berettiget uvidenhed.

Derfor havde det måske været mere interessant, hvis økonomiministeren havde bevæget sig herop og fortolket det radikale betækningsbidrag fra 29. marts 1985, hvori der stod, at Det Radikale Venstre så forhøjelsen som led i den kommende skattereform. At forhøjelsen var et led i skattereformen, blev understreget af, at provenuet var til rådighed for de fortsatte drøftelser om skattereformen. Det havde været mere interessant end forsøg på fortolkning af fortiden fra en person, der, med al respekt for hans nuværende stilling, ikke deltog i de pågældende forhandlingsforløb.

Jeg vil godt sige om det, vi skal tage stilling til om et øjeblik, at man naturligvis kan vurdere de spekulationsmuligheder, der åbnes for ved en isoleret nedsættelse af selskabsskatten, som større eller mindre; men for mig er vedtagelsen af dette forslag på tværs af Socialdemokratiet og på tværs af indgåede aftaler et stort problem, fordi det er et spørgsmål om dansk politisk moral og dermed også spørgsmålet om, om man overhovedet kan lave store, langsigtede aftaler med en regering, hvor stats- og skatteministrene vælger at se væk fra realiteterne i tidligere aftaler for at skaffe sig et flertal med Fremskridtspartiet i en snæver vending.

Statsministeren var selvfølgelig ikke direkte til stede ved forhandlingerne i 1985, men han var dog statsminister, han havde dog ansvaret, og han burde dog vide, at her har regeringen et alvorligt troværdighedsproblem.

Men troværdighedsproblemet, det moralske problem, der kan forgifte forhandlingsklimaet fremover, er nok så stort for økonomi- og socialministrene. De er nemlig de eneste medlemmer af den nuværende regering, der faktisk deltog i hele forløbet, og som ved, at den fremstilling, jeg giver her, er den korrekte fremstilling.

Jeg synes, at der er grund til at være sørgmodig over forløbet. Det helt generelle problem er, at selv i en situation, hvor Socialdemokratiet er blevet uhørt dårligt behandlet, har vi prøvet at svare med et forsonligt modspil, prøvet at holde sammen på tingene og at holde vandene åbne for videre forhandlinger i et godt klima.

Vi er heller ikke blevet besvaret rimeligt i denne omgang. Vi er blevet mødt med en usmidig styrkedemonstration, med en hasteindkaldelse i dag, som der ikke var nogen saglig begrundelse for. Der var ingen omtanke, ingen eftertanke, ingen imødekommenhed fra statsmi-